

Năm ấy tôi vừa được 23 tuổi đời, vừa học ở Đại học Văn-khoa, vừa đi dạy học trong một trường tư thục. Đó là năm 1963.

Ngày 11 tháng Giêng năm 1963, tôi nhận được sự vụ lệnh tuyển dụng vào giúp việc Nha Tổng Giám-đốc CSQG, với tư cách Biên-tập-viên công-nhật, do Đồng-ly Văn-phòng Bộ Nội-vụ ký (lúc đó là ông Trần-văn-Trực và ông Chánh-sở Nhân-viên của Tổng nha CSQG là ông Lê-sơn-Thanh). Thế là tôi trở thành một Biên-tập-viên CSQG.

Liên sau đó, tôi được gửi đi thụ huấn tại Trung-tâm Huấn-luyện CSQG Rạch-dừa (Vũng tàu), cùng với các bạn đồng khóa. Khóa này được mang một tên đặc biệt là khóa 14 Biên-tập-viên, gồm tất cả 168 khoá sinh (thực ra, theo văn thư của Nha Tổng Giám-đốc Công-vụ số 15863, ngày 31-12-1962 thì số lượng BTV được tuyển dụng là 200 mà người đứng đầu danh sách là bạn La-văn-Chung). Sở dĩ có tên đặc biệt như thế, có lẽ vì đây là lần thứ nhất một khóa huấn luyện dành cho cấp Biên-tập-viên được tổ chức tại Trung-tâm

huấn luyện này. Khóa huấn luyện bắt đầu ngày 16/01/1963 và kéo dài 4 tháng rưỡi.

Tôi cũng đã rất kỹ lưỡng trong việc lưu trữ giấy tờ nhưng không rõ tại sao, trong hồ sơ của tôi không có thấy một văn kiện nào của Trung-tâm HL/RD nên chẳng còn biết mình thuộc đơn vị nào nữa. (Nếu bạn nào nhớ được hay có di tích gì liên hệ chuyện này, xin cho Trác biết với nghe, xin cảm ơn).

Về đời sống tại Trung-tâm, tôi nhớ mang máng thế này:

- Về phòng ốc: tôi nhớ có hai dãy nhà đối diện nhau, ở giữa là những hàng cây dương luôn luôn xanh tươi và vi vu trong gió biển. Ở cuối mỗi dãy có một nhà tắm công-cộng, nơi mà mỗi buổi chiều chúng ta đến tắm chung và lại còn tắm tiên nữa chứ!!! Đây là một trong những việc làm tôi ngại ngùng và “khó chịu” nhất vì tôi hay bị các bạn chọc ghẹo vì họ biết tôi không thích tắm trường, điều mà trước đó, trong nhà tu có bao giờ làm đâu! Bên kia con đường là sân cờ. Nếu đứng xoay lưng về những dãy nhà ngủ thì thẳng trước mặt là dãy văn phòng của Trung-tâm, một đầu là văn phòng của ông Giám-đốc, Quận-trưởng Võ-Lương. Phía bên phải là dãy nhà ăn. Các phòng học thì ở phía sau dãy nhà văn phòng.

Bước vào phòng ăn lần đầu tiên, chắc các bạn không ai quên được cái mùi “cá biển kho nước” (tôi gọi như thế vì không biết dùng tên nào cho đúng thật là đúng). Vậy chứ, riêng tôi, cũng chỉ tuần lễ sau là quen thôi, ăn ngon ra phết, ăn hết ráo, ăn cho nhanh nếu không thì hết, nhất là sau những giờ phơi nắng ắc-ê ngoài sân tập.

Có một điều tôi sợ nhất nhưng không sao tránh được là những giờ gác đêm một mình trên chòi canh vì lúc đó tôi còn rất sợ ma và sợ bóng tối. Có những đêm đen dày

đặc, đôi mắt là rùng, tiếng gió ù ù từ biển thổi vào nhưng lại phải lắng nghe tiếng động lạ, lở mà Việt-cộng nó bò vào thì nguy! Thêm vào đó, còn phải để ý hỏi mặt khẩu khi có người đến kiểm soát. Có bạn nào cùng tâm trạng như Trác không nhỉ?

Thời gian thụ huấn là 4 tháng rưỡi. Nghe có vẻ dài nhưng khi nó kết thúc thì lại thấy ngắn bởi vì tình bạn bè đã phát sinh và nảy nở mạnh giữa các người đồng khóa với nhau, càng gần nhau lâu ngày càng thân thiết

Ngay sau khi mãn khóa, khóa 14 BTV lại có lệnh đi dự khóa huấn luyện Cán-bộ Áp-chiến-lược tại suối Lò-Ồ (Biên-hòa), trong trại Nhân-vị. Khóa này kéo dài 2 tuần lễ. Cũng nên nhắc lại là trại Nhân-vị chỉ dành để huấn luyện cán bộ chỉ huy cao cấp như Tỉnh-trưởng, Phó Tỉnh-trưởng và Quận-trưởng. Áp Chiến-lược đã trở nên quốc-sách, do ông Cố-vấn Ngô-đình-Nhu là cha đẻ.

Sau khóa Cán-bộ Áp Chiến-lược, chắc các Bạn còn nhớ, đó là thời gian chúng ta được chia thành nhiều toán để đi thực tập ở các địa phương. Trác còn giữ được 3 SVL liên hệ đến việc này, xin kèm theo đây để làm giàu thêm một chút kho tài liệu của chúng ta, khoá 14 BTV/RD /1963. Nơi thực tập đầu tiên của toán V là Nha CSQG Miền Bắc Trung nguyên Trung-phần trong thời gian 8 tuần lễ, có toán trưởng là bạn Nguyễn-công-Tín và 11 người nữa, trong đó có Nguyễn-ngọc-Trác. Không biết Đặng-văn-Anh còn nhớ Trác không nhỉ? Trác luôn là thủ quỹ của Anh trong suốt thời kỳ thực tập đó! Trong số bạn cùng toán, có một người tri kỷ của Trác, nay cũng ở bên Mỹ, làm ăn ngó bộ khá giả lắm, Trác có điện thoại được mấy lần. Cứ mỗi lần nghe điện thoại là mỗi lần nhắc lại bao nhiêu kỷ niệm giữa hai người. Anh ta có

một cách nói rất dễ thương, dễ mến, một giọng nói rất bạn: “đ...m... ông biết không, ‘toi’ là thằng Bắc kỳ duy nhất mà ‘moi’ mến zdô cùng. Bạn người Bắc thì có không ít nhưng chẳng hiểu sao ‘moi’ lại mến ‘toi’ nhất”. Cảm ơn người bạn hiền ấy nhé. Chắc chỉ có Nguyễn-kim-Linh biết rõ người bạn này của ‘moi’ thôi!! phải không Linh? Và cũng còn những kỷ niệm khác nữa luôn giữ trong lòng.

Địa điểm thực tập thứ hai của toán V là Ty CSQG Biên-hòa (Nha CSQG Miền Đông Nam-phần), trong thời gian 4 tuần lễ và nơi thực tập cuối cùng là các Sở, Phòng Tổng-nha (từ 23/9 đến 19/10/63); Nha và Ty CSQG Đô-thành (21/10 đến 16/11/63) và sau cùng là đi thụ huấn khóa huấn luyện đặc biệt tại TT/HLTrung-Cấp Sài Gòn (18/11 đến 14/12/63). Trong khi còn đang thực tập tại Nha CSQG Đô-thành thì xảy ra cuộc đảo chánh ngày 1/11/63. Tổng-thống Ngô-đình-Diệm và ông Ngô-đình-Nhu bị giết chết: chấm dứt nền Đệ nhất Cộng-hoà, cũng là ngày chấm dứt chương trình đào tạo đặc biệt một lớp sĩ quan CSQG theo kế hoạch của ông cố-vấn Ngô-đình-Nhu và cũng là khởi đầu “cuộc đời lam lũ” của số BTV khoá 14 Rạch-dừa này. Nếu tôi nhớ không lầm thì mãi đến thời Đại-tá Phạm-văn-Liễu làm Tổng Giám-đốc CSQG, (một) số BTV này mới được biết đến và được sử dụng đúng khả năng.

Gần hai tháng sau cuộc đảo chánh khốc hại này, ngày 24/12/1963, 12 BTV: Nguyễn-văn-Trình, Nguyễn-hiếu-Nghĩa, Ngô-thời-Lập, Huỳnh-văn-Hải, Nguyễn-đình-Bính, Trần-quang-Nam, Nguyễn-ngọc-Trác, Hà-anh-Tuấn, Hoàng-Nhi, Lê-ngọc-Tô, Lương-thành-Long và Đặng-minh-Chiếu, được đặt thuộc quyền sử dụng của Nha CSQG Tiền-Giang Nam Phần.

Với SVL số 014/CSQG/TGNP/HC/1/SVL ngày 14-01-1964, Nguyễn-ngọc-Trác được đưa đi Kiến-phong, một trong ba cái Kiến mà bà con sợ nhất lúc bấy giờ.

Lúc bấy giờ, con đường xe đò từ Sài-gòn đến Sa-đéc thì tương đối không mấy nguy hiểm nhưng khúc đường 26 cây số từ Sa-đéc đến phà Cao-lãnh thì rất xấu nên xe không thể chạy nhanh trên 50cs/giờ và Việt-cộng có thể ra chặn xe ở bất cứ ở chỗ nào. Từ phà Cao-lãnh đến Ty CSQG cũng còn một đoạn đường khá dài mà phương tiện di chuyển chỉ là xe máy lô hay xe đạp lô. Một người lạ mặt rất dễ bị nhận ra trên khúc đường này. Tôi đã đến Ty CSQG Kiến-phong trình diện bằng một mobylette lô.

Ty CSQG Kiến-phong nằm giữa cánh đồng trống, xung quanh được bao bọc bằng những ao đầy nước. Những cây trứng cá mọc trên bờ ao che gần khuất mắt Ty. Ty CSQG nằm khá xa phía sau tòa Hành-chánh, gần trại Địa-phương-quân và chỉ có một con đường đất duy nhất dẫn vào Ty. Vào mùa mưa, đất Cao-lãnh rất dính nên khi gặp trời mưa, người đi xe đạp phải vác xe trên vai mà đi. Nguyễn-ngọc-Trác đã được ném cảnh này rồi đó, các bạn ơi!

Trưởng-Ty CSQG Kiến-phong lúc đó là một ông Đại-úy Quân-đội biệt phái. Ngày tôi đến trình diện, chẳng rõ ông ta vì bận bịu công vụ hay bận cái gì, tôi chỉ biết và nhớ rằng tôi đã phải ngồi ngoài sân Ty CSQG, dưới bóng cây trứng cá, chờ ông mãi đến sau trưa (khoảng 14 giờ) mới được ông tiếp. Rất có thể là tôi đến Ty với một SVL không chức vụ, lại có ghi rõ hàng chữ “Biên-tập-viên tân tuyển” nên đã bị đối xử “không đẹp” như thế chẳng! Nếu kẻ cấp bậc thì các bạn biết rồi, ông ta cũng chỉ ngang cấp với Biên-tập-viên mà thôi.

Tôi có cảm tưởng như bị bỏ rơi vì trong Ty, tôi không có một chức vụ nào cả và cũng không thuộc Phòng nào cả ... Nghĩ mà buồn... nhưng cũng chẳng sao, không có việc thì mình càng nhàn, thỉnh thoảng vác súng lục đi bắn chim, chỉ tội nghiệp cho những con chim bị chết oan!

Thời gian cứ qua đi. Đúng là Nha CSQG Tiền-Giang Nam-phần đã quên sự hiện hữu của Nguyễn-ngọc-Trác ở Ty CSQG Kiến-phong vì vài tháng sau, Ty CSQG Kiến-phong có một Trưởng-Ty mới, mang cấp bậc Thảm sát-viên (hạng bao nhiêu chẳng biết). Với vị Trưởng-ty mới này, Biên-tập-viên Nguyễn-ngọc-Trác có khá hơn một chút, nghĩa là có việc làm, nhờ sự cảm thông của ông ta. Ông không đặt “người thừa” này trực thuộc Phòng nào cả nhưng có một bàn giấy riêng trong phòng làm việc của Ông và Nguyễn-ngọc-Trác được quyền đọc tất cả văn thư, của Ty cũng như từ ngoài đến: cũng chỉ là một “thư ký đặc biệt” của Trưởng-ty mà thôi, phải không các bạn? Ông còn cho phép Nguyễn-ngọc-Trác được sử dụng công xa và tài xế của Ông, rồi lâu sau đó, còn cho BTV Trác ở chung nhà nữa. Thật cũng tử tế quá chứ. Xin cảm ơn Ông Trưởng-Ty Đ.V.P. rất nhiều.

Mấy tháng sau, một Ông Phó Ty Đặc-biệt được Nha cử xuống Kiến-phong, đó là bạn Hoàng-Nhi. Tiếp sau đó không lâu, bạn Lương-thành-Long đến giữ chức vụ Phó Ty Cảnh-sát. Không còn lý do nào không chắc chắn rằng Nguyễn-ngọc-Trác đã bị bỏ quên ở Cao-Lãnh! Được sống với hai bạn cùng khóa một thời gian nơi “khỉ ho cò gáy” thật cũng rất vui. Chắc Hoàng-Nhi còn nhớ thời gian này chứ nhỉ? Lương-thành-Long thì chẳng có tin tức gì nữa. Trác trải qua một “đời bị bỏ quên” như vậy đó trên một năm dài.....

Thấy mình quả là “vô dụng” ở Ty CSQG Kiến-phong, rất buồn ... Trác đệ đơn xin trở về Nha và đã được chấp thuận. (Lúc đó Giám-đốc Nha là Ông Huỳnh-quan-Phước tự Mạnh-Lương). Trác được đặt dưới quyền sử dụng của Phòng Cảnh-sát Đặc-biệt mà Chủ-sự Phòng có cấp bậc thấp hơn mình!!! Có phải số anh chàng BTV này gặp sao quả tạ chiếu hay sao mà không ngóc đầu lên được?! Cuộc đời “mới” bắt đầu vào ngày 1/4/1965 ... cũng chẳng có gì đáng nói, các bạn ạ, vì cũng vẫn chỉ là một nhân viên quên thôi. May quá, tháng 7/1966, Trác nhận công-điện gọi trình diện để theo học khóa Anh ngữ, chuẩn bị tu nghiệp Hoa-kỳ. Thoát đời nhàm chán của một anh BTV giữ “chức vụ” nhân viên hạng bét.

Hồi hương từ Hoa-kỳ, sau khi mãn khóa tu nghiệp Điều tra Hình-sự, Trác được chuyển về Khối Tư-pháp và sang phục vụ tại Sở Ngoại-kiều (SVL do Thiếu-tá Từ-Dương ký ngày 02/1/1968). Ở nhiệm sở mới, Trác được lên chức “Trưởng Tiểu ban”! Ô hô! Mình làm nhân viên quen rồi nên thấy “chức” này “to” quá! Lại thêm phải làm việc dưới quyền ông Thiếu-tá, rồi lên Trung-tá chỉ vì có nguồn piston bự ở Phủ Thủ-tướng. Ông này “vừa ngu lại vừa dốt”, có lẽ tôi không nên nói như thế đối với người vắng mặt, nhưng đó là sự thật 100%. Ông không biết bất cứ ngoại ngữ nào (mặc dầu vợ ông có quốc tịch Pháp) cho nên mỗi khi phải tiếp xúc với người ngoại quốc thì cần thông ngôn. Trác cũng đã nhiều lần làm việc này. Nếu các Bạn được xem chữ viết và bút phê của ông ta thì chắc chắn sẽ cười bẽ bụng luôn. Phương pháp “cai trị” nhân viên của ông ta là: La lớn tiếng. Mình không vui với một thượng cấp như thế thôi, chứ công việc làm hằng ngày thì tàng tàng, không có gì nguy hiểm hay vất vả.

Sau hơn 3 năm làm việc tại Sở Ngoại-kiều,

Trác, Nguyễn-văn-Sáng và Phạm-văn-Chu bị gửi đi thụ huấn khóa 1 Chỉ-huy trưởng CSQG Quận tại Học-viện CSQG Thủ-đức và sau khi mãn khóa, Trác được chuyển về Khối Huấn-luyện (SVL số 1144/BTLCSQG/NV/SVL ngày 6/8/1971 do Thiếu-tướng Trần-thanh-Phong, Tư-lệnh CSQG ký). Ở đây, Trác được làm việc chung với Anh Nguyễn-quang-Hoàng, bạn Trần-ngọc-Uyên và Đỗ-chiêu-Nam cho đến ngày bỏ nước ra đi, 30/4/1975. Bạn Uyên có nhớ không? Sáng ngày 30/4/75, khi Trác rời khối Huấn-luyện để về nhà, Trác có gặp bạn lần cuối cùng và hỏi: Thế Uyên không đi à? và Trác đã cùng gia đình ra đi ngày đó vào khoảng gần 2 giờ chiều, từ Hải-quân công-xưởng (Bến Bạch-đăng).

Thưa các Bạn thân mến, xin cảm ơn Bạn nào đã đọc bài này của Trác. Mình viết ra chỉ với mục đích góp đôi hàng vào tờ ĐS/CSQG và để cho các Bạn biết về đời BTV của cá nhân Trác nó đã như thế nào. Chúng ta gia nhập CSQG tháng Giêng năm 1963 và rã ngũ vào ngày khốn nạn nhất của Quốc-gia Dân-tộc, 30/4/1975, vị chi là trên 12 năm. Đời làm BTV/CSQG của Trác chẳng có gì đáng ghi nhớ hay đáng nói đến, chẳng bao giờ lên voi nên cũng không bao giờ xuống chó. Nó độc điệu như sóng nước ao thu, nó chẳng hợp với ý của mình, nó trôi đi trong “quên lãng” của nhiều người. Có những lần gặp bạn đồng nghiệp, và khi ra về phải mang theo tâm trạng buồn tênh! Kể từ ngày vào cho đến lúc ra, BTV/Đại-úy CSQG Nguyễn-ngọc-Trác luôn phải giữ cấp bậc nguyên thủy. Những năm sau này, khi mai trắng nở rộ trên vai nhiều bạn đồng khóa, mình cũng thèm bông mai bạc lắm chứ nên đã miệt mài lấy cho được bằng cử nhân Văn-khoa. Nhưng quả là mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, ngày 30/4/75 ập đến, mọi sự đều chấm dứt trong đau đớn.

ĐS PHƯỢNG HOÀNG XUÂN GIÁP THÌN 2024

Nhưng thưa các Bạn thân mến, dường như trong cuộc đời của mỗi người đều đã có một sự sắp xếp linh thiêng nào đó, khi trang đời ấy được mở ra thì những việc ghi trong đó sẽ xảy ra mà không ai có thể cản trở. Trác là người Công-giáo, Trác gọi việc sắp xếp nhiệm màu đó là sự quan phòng của Thiên Chúa. Mời các Bạn nhìn vào quá khứ của mình nhé, có lẽ không có Bạn nào lại không một lần ở vào trường hợp xem ra bất khả tự giải quyết, thế mà nó đã được giải quyết một cách rất gọn ghẽ. Chính vì thế mà rất có thể việc Trác không được lên cấp, không được giao trách nhiệm quan trọng cũng là để cho Trác được nhẹ nhàng ra đi vào ngày quốc nạn 30/4/75, với toàn bộ gia đình. Trác gọi là nhẹ nhàng vì mình không có trách nhiệm với bất cứ ai: không là cấp chỉ huy nên không có đơn vị, không có nhân viên phải trách nhiệm. Trác biết rằng, có nhiều

người, trong đó chắc chắn có một số Bạn BTV của chúng ta, đã vì tinh thần trách nhiệm với đơn vị, với thuộc cấp nên không thể thoát thân (chứ đừng nói đến với gia đình) và rơi vào vòng tù tội khắc nghiệt, kinh hoàng.

Chúng ta tất cả đã ở tuổi cổ lai hy rồi, gặp nhau để hàn huyên, để đồng hành trong những năm cuối đời nơi tha hương đất khách thật là đáng quý. Những kẻ ở xa xôi không thể đến gặp nhau được quả là đáng tiếc vô cùng.

Để kết thúc, Trác xin thân chúc mỗi Bạn BTV/14/RD và gia quyến luôn được an mạnh. Nguyễn xin Đấng Tối-Cao luôn ở với từng Bạn và gia quyến để mọi người được vui sống trong tuổi già.

Rất thân ái chào các Bạn.

BTV/14/RD/1963 Nguyễn-ngọc-Trác

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA
BỘ NỘI-VỤ

SỐ 04-BEV/TCSQG/NV/SVL
L Y V V L P N H

Chiếu Thông-tư số 34/SV ngày 31.5.1955 của Thủ-Tướng Chánh-Phu An-dịnh thu-tục tuyển-dụng cấp tốc nhân-viên ngoài-ngạch;
Chiếu Thông-tư số 2-TTH/V ngày 13.4.1950 của Tổng-Thống Việt-Nam Cộng-Hoa An-dịnh thể-thức tuyển-dụng những người am hiểu tình hình địa-phương vào giúp việc ngành Cảnh-Sát và Công-An;

Chiếu nhu-cầu công-vụ ;
Các ứng-tuyển-viên có tên dưới đây, nay được tạm tại tư-thâu-dụng vào giúp việc Nha Tổng Giám-Đốc Cảnh-Sát Quốc-Gia với tư-cách Biên-tập-viên công-nhật (BI/I) :

Đ. Nguyễn-ngọc-Trác 21.3.1940

Nếu bất cứ vì lẽ gì mà sự tuyển dụng này không được chấp-thành, các đương-sự sẽ bị ngưng trả lương và thôi-hỏi vô điều-kiện, khỏi cần báo trước.

Sự-vụ-lệnh này có hiệu lực kể từ ngày các đương-sự chính thức nhận việc sau khi được duyệt ký và sẽ điều chỉnh bằng Quyết-định.

Saigon, ngày 11 tháng 1 năm 1963
T.Ư.Đ. Bộ-Trưởng Nội-Vụ
Lương-Lý Văn-Phong

Nơi nhận :
- PTT. (NTGĐGV)
- (NTGĐNS/HG.V)
- BNV. (Số NV/KT)
- 7 (NTGĐCSQA/NV/KT)
- Các đương-sự
- Lưu.-

Ký tên : TRẦN-VĂN-TRUỘC
P H V B O N
CHÍNH-VĂN-PHÒNG
Ký tên : BUI-VĂN-BA

S A O Y
CHÍNH-SỰ-VỤ SỞ NHÂN-VIÊN
Ký tên ; ĐOÀN-VĂN-BÍCH
(đóng dấu)

Chiếu-Hội Nha Tổng Giám-Đốc Công-Yu
Ngày 31-12-1962 Số 15863
V/v TGĐCSQG. tuyển O. Lê-văn-Chung và 199 Biên-tập-viên khác.
Kiểm nhận Nha Kiểm-Soát Ước-Chi ngày 10-1-1963
SVL. tuyển dụng O. Lê-văn-Chung và 194 Biên-tập-viên công-nhật khác.

SÁO Y BẮN CHÁNH
Chánh Sở Nhân-Viên
Ký tên ; LÊ-SƠN-THÀNH
(đóng dấu)

TRÍCH Y BẢN CHÁNH
Chủ-Sự Phòng Hành-Chánh TTHL.SC.CSQG.
Phạm Văn Thiện
PHẠM VĂN THIỆN